

andre alkoholholdige Drikkevarer, navnlig af Bine, faa forekommer det mig at være ikke blot forsvaerligt, men ogsaa temmelig noevdendigt, at man ikke vedblivende lader det temmelig spritholdige Ol gaa Nam forbi. Seg ser ikke rettere, end at det i og for sig vilde være rigtigt at søge gjen-nemført en Olfkat, selv om man ikke trængte til Indtægts-Beløbet som en Kompensation eller som en extraordinær Statsindtægt. Forfaavidt haaber jeg, at det høie Thing er enigt med mig. Mere tvivlsomt kan det naturligvis stille sig for mig, naar Spørgsmaalet kommer til at dreie sig om, paa hvilken Maade man da skal ramme Ollet. Nu ser jeg ikke rettere, end at den simpleste Maade af alle at ramme Ollet paa, nemlig gennem Maltet ved en almindelig Maltkat, ikke forsvaerlig kan gennemføres, idet man jo derigennem vilde forbyde en af de første Livsformoedigheder for Menigmand, saa at man altsaa maa indskrænke sig til at søge at beskaffe de kostbarere og mere spritholdige Olforter. Jørend jeg gaar videre, vil jeg gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at en Beskatning af Ol ingenlunde er noget ualmindeligt; ja, jeg kunde langt snarere sige, at det er noget ualmindeligt, at man i et civiliseret Land ikke allerede har en Skat paa Ol. De fleste Lande i Europa have allerede længe haft en Olfkat, saaledes at Danmark og Sverig, om de end ikke ere de eneste, der ikke have en saadan, dog staa som Undtagelser fra Reglen. Svad Sverig angaar, da er man nu ogsaa der betænkt paa at ville gennemføre en Olfkat. Dette maa jeg ialtsald slutte deraf, at der fra en svenske Regjeringskommission foreligger en meget vidtløftig og, saavidt jeg skjønner, meget omhyggelig Undersøgelse af hele Olfbeskatningsspørgsmaalet. Ogsaa Nordamerika har som bekendt allerede i nogen Tid haft en Olfkat. Man har i de forskjellige Lande, hvor Olfbeskatning er indført, søgt at naae Maalet ad forskjellige Veie. I nogle Lande har man lagt Skat paa Størrelsen af Redskaberne, Kjedelrummet, som benyttes til Olfabrikationen. Andre Steder har man lagt Skatten paa den halvferdige Vare, Urten. Atter andre Steder, det vil da sige i Nordamerika, har man lagt Skatten paa den færdige Vare. I vort Naboland Norge ligger den paa det Byg, der bruges til Maltet. I nogle Lande ligger Skatten paa det Malt, der bruges i vedkommende Bryggeri, og det er den sidste Maade, som jeg har troet var den, der fortrinnsvis burde anbefales her, ligesom det ogsaa er en Beskatningsmaade, som den af mig nævnte svenske Regjeringskommission har anbefalet til Gjennemførelse i Sverig. Naar man ikke vil ramme det almindelige Ol, saaledes som det mest bruges af Befolkningen, vil man jo delvis kunne naae det Samme ved, efter den svenske Regjeringskommissions Forslag, kun at ramme Salgsøllet, hvormod det hjemmebryggede er frit; men det vil selvfølgelig ligeoverfor vore Forhold ikke svare til Formaalet. Som bekendt, er der

her jo allerede en stor Del af Landet, hvor Befolkningen saa at sige har opgivet Hjemmebrygningen, hvor endog det tynde Husholdningsøl leveres fra Bryggeri, hvor altsaa dette Husholdningsøl vilde blive beskattet, naar alt Salgsøl overhoved skal beskattes, og der vilde fremkomme en lige saa mærkelig som usforvaerlig Forskjel mellem Beskatningen paa det kjøbte Husholdningsøl og Skattefriheden for det hjemmebryggede Husholdningsøl. Denne Bei har jeg ikke troet at kunne følge. Seg mener, at alt det simple Ol burde være frit, og for mig har det altsaa kun været Spørgsmaalet, om man nøie nok kunde betegne de Bryggerier, der havde at svare Skat, fordi de levere de kostbarere og mere alkoholholdige Olforter. Forslaget gaar ud paa, at alt Malt, som anvendes i Bryggerier, som tilberede Ol ved Undergjøring eller Ol af to Vægt-Procent Alkohol eller derover, skal svare Skat til Statskassen af det Malt, der forbruges i Bryggerierne, nemlig 2 Kr. 50 Dre pr. 100 Pund, eller hvad der svarer dertil, 3 Kr. 50 Dre pr. Tønde Malt. Det er en Selvfølge, at man derved vil nøde eller ialtsald opfordre Bryggerierne til ikke i samme Bryggeri at tilvirke baade skattepligtigt Ol og skattefrit Ol, baade bairskt Ol og tyndt Husholdningsøl. Men efter den hidtidige Udvikling af Olfbryggerierne hertillands tror jeg heller ikke, at der kan hentes nogen afgjørende Indvending mod den Skatteform, jeg har foreslaaet, derfra, at allerede nu de Bryggerier, der levere det Ol, som for Fremtiden vil komme til at bære Skat, ved Siden deraf levere det almindelige tyndere Ol. Seg tror nemlig, at Produktionsmaaden her allerede nu er en saadan, at nogle Bryggerier udelukkende, andre ialtsald fortrinnsvis kun levere skattepligtigt Ol, medens Resten levere det, der for Fremtiden ikke vil være det. At der kan reises Betænelighed fra den Side, har ikke været skjult for mig, og jeg har hellere fravet Fremføttelsen af Lovforslaget villet gjøre opmærksom derpaa, end senere blive gjort opmærksom derpaa fra Thingets Side. Naar man er kommen over denne Betænelighed, saa forekommer det mig, at der ikke med Jøie vil kunne indvendes Noget mod Systemet, og at man ogsaa kan haabe, at Skatteapparatet vil komme til at arbejde rolig og regelmæssig. Naar de skattepligtige Bryggerier, de, der tilvirke skattepligtigt Ol, skulle svare Skat af alt det Malt, som forbruges der, saa maa Skatteopkrævningen selvfølgelig finde Sted i Genhold til en Udmaalning af den Maltmængde, der forbruges. Denne Udmaalning kan man heldigvis komme temmelig let fra. Disse store Bryggerier have vistnok allerede nu gennemgaaende deres egen Maltmølle eller Kruusningsapparat, i ethvert Tilfælde maatte efter Lovforslaget Maltmøllen findes i Bryggeriet, dog saaledes, at der kan dispenseres derfra, naar fornøden Kontrol ellers kan føres paa andet Sted udenfor Bryggeriet. Seg forudsætter altsaa, at Maltmøllen som Regel findes i Bryggeriet, og paa den vil der